

*Spørgsmål 3:**Ad § 23.2.02. Toldvæsenet:*

Kan ministeren redegøre for, om man delvis er gået tilbage til den tidligere grænsebevogtningsordning, hvad dette i bekræftende fald koster, og om eventuelle meromkostninger herved er medtaget under de budgetterede driftsudgifter for toldvæsenet.

Svar:

Uroen omkring omlægningen af grænsetjenesten (omfattende avisomtale samt vestegnens bestræbelser for at undgå flytninger af toldpersonalet fra området) medførte, at man i oktober måned 1969 indtil videre måtte standse den i samarbejde med justitsministeriet etablerede forsøgsordning vedrørende rationalisering af grænsebevogtningen og overgå til en ordning nogenlunde svarende til den, der var gældende forud for toldgrænsekorpsets inkorporering i toldvæsenet den 1. april 1969.

Rationaliseringen tager sigte på at ændre grænsekontrollen fra en overvejende stationær kontrol til en overvejende mobil kontrol, hvorved der vil kunne frigøres 60-80 mand fra grænsebevogtningstjenesten til andre arbejdsopgaver i toldvæsenet. Standsningen af forsøgsordningen betyder imidlertid ikke, at man har opgivet rationaliseringen af grænsebevogtningen, men man har fundet det nødvendigt, forinden videre foretages, sammen med justitsministeriet at tage hele problemet op til fornyet overvejelse.

Udsættelsen af rationaliseringen af grænsebevogtningen medfører ikke i 1970-71 merudgifter for toldvæsenet, men betyder, at den forudsatte overflytning af personale fra grænsebevogtningen til andre arbejdsopgaver (smugleribekæmpelsen, kontrollen med de såkaldte spritruiter og med taxfree shops i lufthavne) har måttet udskydes.

*Spørgsmål 4:**Ad § 23.2.02.63.01. Til toldvæsenets personaleorganisationer:*

Der udbedes en redegørelse for, hvorledes det forholder sig med den i Dansk Toldtidende påståede underhåndsforespørgsel til finansudvalget.

Svar:

Spørgsmålet vedrører salget af toldkontrolbygningen i Gudhjem, som toldvæsenet ikke længere har brug for. Den Danske Toldetats Forening ønskede på lempelige vilkår at overtage bygningen til ferieformål og afgav tilbud på ejendommen på 75.000 kr. med 25.000 kr. i udbetaling. Restkøbesummen skulle afdrages over 15 år og forrentes med 5 pct. p. a. De 75.000 kr. svarede til ejendomsværdien ved den 13. almindelige vurdering. Statens ligningsdirektorat har skønnet, at ejendommens handelsværdi andrager 90.000 kr. ved salg på normale vilkår. Sagen blev forelagt den fungerende finansminister i april måned 1969. Der blev ikke fremsendt ansøgning til finansudvalget, idet det blev besluttet, at ejendommen skulle udbydes til salg på almindelig måde. Det udtales i Dansk Toldtidendes november-nummer, side 422: „Vi har nu fået at vide, at den fungerende finansminister underhånden rettede forespørgsel til finansudvalget. Han fik herved oplyst, at han ikke kunne forvente finansudvalgets tilslutning til at overlade etatsforeningen bygningen til vurderingssummen som en velfærdsforanstaltning, men at den skulle udbydes til salg på almindelig måde“.

Den fungerende finansminister har ikke underhånden rettet henvendelse til finansudvalget, og Dansk Toldtidendes påstand herom beror derfor på en misforståelse. Den fungerende finansminister lod tolddepartementet foretage en ny undersøgelse af sagen med henblik på at få belyst tidligere praksis på dette område. Den fungerende finansminister mente ikke at kunne se bort fra, at et salg til en pris, der var under markedsprisen, kunne kritiseres.